

Verlag Ghana (8 t/m 16 februari)

Geschreven door : Remi Bakker (4V3)

Op 8 februari vertrok een groep van 29 mensen om 5:00 met de bus onderweg naar Brussel Zaventem airport. Net iets na de Belgische grens stopte de bus bij een tankstation want er moest nog een begeleider mee. Daarna onze rit hervat en net voordat we bij de luchthaven waren stonden we in de File. Niet de beste manier om een reis te starten, maar zo kon wel iedereen die in slaap was gevallen even rustig wakker worden.

Toen was het even de weg vinden in de luchthaven, inchecken en door de security en toen stonden we al voor het vliegtuig dat ons op een 6 uur lange vlucht mee zou nemen naar Accra (Hoofdstad in Ghana). In het vliegtuig was er een gezellige sfeer en zelfs de andere passagiers moesten lachen om ons enthousiasme. Door weer anderen werd er naar buiten gekeken. Wat was daar dan te zien, zullen sommigen zich misschien afvragen?

Na een iets wat harde landing kwam de groep in een enorm warme Accra intl airport aan. Nog eventjes door de douane, een plaspauze houden en euro's in wisselen (voor Cedis) en dan zijn we toch echt klaar voor de komende 9 dagen! Eventjes wachten op de busjes en toen een mooie rit door de stad gehad totdat we aankwamen bij onze eerste slaappleaats : Hostel Somewhere Nice. Deze avond hebben we ons eerste Ghanese gerecht gegeten. Na het eten een duik in het

zwembad genomen en één van de groepgenoten moest die avond al naar het ziekenhuis wegens een snee op het hoofd. De rest ging snel slapen en hiermee kwam er een eind aan een spectaculaire start van de reis.

Op dag 2 hebben we een rondleiding gehad in de sloppenwijken van James Town en daarna een lekkere lunch gekregen. Toen gaf een lokale band ons een percussie en zo verlieten we al dansend James Town. Toen moesten we alweer terug naar de luchthaven voor vlucht twee met als bestemming Tamale airport. Een vlucht in een wat kleiner toestel. Onze groep bezette bijna het hele vliegtuig dus er was natuurlijk ook hier een goede sfeer! Na aankomst op het vliegveld zijn we snel de bus in gestapt om naar het trainingskamp gebracht te worden voor nacht 2.

Op dag 3 hebben we na een lesje over Ghana van Jasper onze buddies voor de eerste keer ontmoet en zijn al vrij gauw naar de markt gegaan voor onze opdracht : Boodschappen doen voor het diner. In Ghana is het gebruikelijk om af te dingen en dus kregen wij ook de opdracht om voor zo weinig mogelijk geld onze boodschappen te kopen binnen een bepaalde tijd. En wat ging het er hard aan toe! Eens in de zoveel tijd kwamen we een ander groepje tegen die ergens heel goedkoop vis had weten te kopen en zo was het een strijd om wie het snelst en best was. Na dit avontuur zijn we weer de bus ingestapt voor een best lange rit. De sfeer zat er alweer goed in want er werd luid gezongen op liedjes als Riptide en Fast car. In de namiddag kwamen we aan in het dorpje Fulfulso waar wij op werden gewacht door een grote groep kinderen. Buddies brachten ons naar hun gezinnen en we hadden even de tijd om op adem te komen na deze drukke dag.

Dag 4 zou in het teken staan van het bezoeken van de chieff(s) van Fulfulso. Maar eerst stond er een kerkdienst op het programma die net iets anders was dan wat de Nederlanders gewend zijn. Er waren namelijk twee verschillende geloven tegelijkertijd hun dienst op dezelfde plek aan het houden. Dit is mogelijk omdat ze in Ghana geloven dat mensen allemaal in dezelfde god geloven

ook al noemen ze Hem anders. Toen bezochten we de school en toen was het in de middag al tijd voor het bezoek aan de chiefs. Hele aardige mannen met ook een goed gevoel voor humor. En toen was het tijd voor iets waar al maanden voor de Ghana reis over gesproken werd. De voetbal wedstrijd Ghana-Nederland. Het was een hele zware maar leuke wedstrijd en de eindstand was uiteindelijk 2-3 voor Ghana. Volgens sommigen was het 3-3 omdat er een goal van Nederland werd afgekeurd. Wat in gedachten een klein partijtje zou zijn veranderde in een goed bezochte wedstrijd met geweldig supporters die vanuit het hele dorp kwamen kijken naar het spektakel. Na de wedstrijd tevreden terug gegaan naar onze buddies waar we zelf onze boodschappen van de dag ervoor mochten gaan koken. Weer het hele leuke dag!

Op dag 5 bezochten onze reizigers de kliniek van Fulfulso waar dorpsbewoners terecht kunnen voor vaccinaties, bevallingen en nog veel meer. Heel interessant om te zien hoe dat er daar aan toe gaat. Daarna gingen wij afscheid nemen van de ouders van onze buddies en toen was het tijd voor een opnieuw veel besproken onderwerp voor de reis. De overnachting in Mole National Park. Maar eerst nog een busreis van 1,5 uur. Na die 1,5 uur was iedereen maar wat blij toen ze op de bordjes de woorden 'Mole National Park 1KM' zagen staan. Even snel de huisregels aanhoren en daarna is iedereen snel samen met hun buddies naar de kamers getrokken. Na een snelle kleding switch is de hele groep gaan zwemmen in het fijne zwembad. Er werden allerlei dingen gedaan : zwemles aan de Ghanezen, duikles aan Willemijn en zwemwedstrijdjes tussen Kim, Juno, Eeke en Remi. We hebben alle slagen voorbij zien komen. Over het algemeen een geweldige avond met een mooi uitzicht op het park.

Dag 6 ging al vroeg van start toen iedereen om 6:30 al bij de poort moest staan. Natuurlijk waren er een aantal die liever doorsliepen. Na een korte uitleg over hoe het park ontstaan was stapten we in de safari auto's en zo begon de safari. Al na maar liefst 5 minuten had de groep de eerste olifanten gespot! Wat een mooie beesten en wat waren ze groot! In totaal heeft mijn groepje 3 olifanten gezien want later toen we door de bosjes reden vonden we er eentje die aan het rondlopen was. Heel erg mooi. We hebben die ochtend van alles gezien; van olifanten tot aapjes tot krokodillen. Noem het maar op! Na de safari zijn we de giftshop ingegaan voor wat leuke souvenirs en toen was het alweer tijd voor ontbijt en de reis terug naar Fulfulso. Eenmaal daar hebben we een eindquiz gedaan met vragen over de dingen die de groep de afgelopen dagen had meegemaakt en het eindigde met een indrukwekkende telpoging van Malen die tot 40 kon tellen

in het Gonja (de lokale taal van Noord-Ghana). Hierna hebben we afscheid genomen van de buddies en toen was het alweer tijd voor de reis terug naar Tamale. De groep was blij te horen dat er voor avondeten iets typisch Europees klaar werd gemaakt : Spaghetti Bolognese. Althans dat dachten we want het bleek toch een Ghanese twist te hebben. De pastasaus was namelijk best wel heet gemaakt met pepers. Toch genoten de meesten er wel van. In de avond werden er allemaal spelletjes gespeeld zoals weerwolven en rond middernacht was het bijna overal wel stil. Bijna overal, want er werd in een kamer nog veel gepraat en er werd zelfs armpje gedrukt. Maar ook na een uurtje was het in deze kamer stil.

Dag 7 (Valentijnsdag) begon ook al heel erg vroeg, want om 5:30 vertrok de bus in de richting van Tamale airport. Veel slaperige gezichten en ook een best stille rit. De meesten waren nog moe en sliepen een extra uurtje. Op het vliegveld begonnen we toch iets drukker te worden want we kwamen erachter dat we die avond aan het strand zouden zitten in onze zwemkleding. We hadden een speciaal soort Cola gekregen in ons lunchpakketje die niet bij iedereen in de smaak viel. ChocoCola?! Jazekers er werd ons chocolade cola gegeven. Niet iedereen dronk het op omdat er snel duidelijk werd dat het smaakte naar cola die over de datum was (dat was gewoon de chocolade smaak). En dus werd er weer luid gepraat en velen kwamen erachter dat er tijdens de reis een koppeltje was ontstaan! In de terminal werd er nog veel geshopt en er werd ook gebeld naar huis voor de vlucht. Weer een vlucht van 45 minuten later stonden we weer met beide benen op de grond van Accra. We stapten voor de tweede keer van de reis in een busje vanaf de luchthaven en onze 5 uur lange reis richting het mooie Kosa Beach was van start. Er werd opnieuw luidkeels meegezongen op allerlei liedjes en na een best lange 4 uur zagen we de kust voor het eerst sinds Accra. De sfeer was weer erg gezellig en dat zou zo blijven voor de rest van de dag. Het moment dat de bus stilstond stond iedereen op omdat ze zo snel mogelijk naar buiten wilden, weg uit het hete busje. Snel werd de kamerindeling duidelijk gemaakt en na een snelle roomtour voor de ouders thuis doken we allemaal het water in. We hadden niet verwacht dat het water lekker warm was. Wat was het lekker om even al het zweet weg te kunnen wassen in de zee. Er werd met een bal overgegooid, volleybal gespeeld en er werden kettinkjes gekocht. In de avond hebben we heerlijk gegeten en een nieuwe trend was geboren binnen de groep. Bloemetjes in het haar was dé bom. Zelfs Danny (Docent) waagde een poging om een bloem achter het oor te stoppen. Daarna hadden we weer een vrije avond en er werd nog genoten van de zee en anderen gingen naar de huisjes. Later op de avond zat er nog een klein groepje mensen met elkaar te praten over het verloop van de reis en de sappigste roddels vanuit Nederland. Totdat iemand om 22:45 met het meest geniaal domme idee ooit te komen. Ze wilden nog even gaan zwemmen in de zee. Het water was intussen best wilde geworden en het was al donker, maar dat weerhield onze waaghalzen niet van een duikje in de zee. Na dit natte avontuur ging iedereen terug naar zijn/haar huisje en zo verliep ons laatste nachtje in Ghana.

Op dag 8 stond er nog best wel wat op het programma , voordat we het vliegtuig naar Nederland in zouden stappen. Want we gingen eerst nog na een heerlijk ontbijt naar Fort Elmina. Fort Elmina was een slavenfort van de Portugezen, Nederlanders en later het Verenigd Koninkrijk. We kregen een hele interessante tour door het fort en er werd ons veel uitgelegd over hoe het leven van de slaven op dit fort geweest was. En ik kan je vertellen dat het niet altijd heel fris was met soms wel meer dan 100 slaven in 1 kamer van ongeveer 20 bij 8 meter. Tijdens de tour werd ook al snel duidelijk dat er veel zieken in de groep waren. Toen we weer in de bus stapten die ons naar Accra Mall zouden brengen was het dan ook stiller dan eerst. Er werd geslapen en rustig naar muziek geluisterd. Bij Accra Mall was onze opdracht om gezellig met een groepje een restaurantje uit te kiezen om vervolgens lekker te gaan eten. Je mocht zelf weten waar je naartoe ging en zo ontstonden er ook kleine groepjes die vrij snel ergens waren gaan zitten. Mijn groepje ging naar Papa's Pizza en we bestelden 6 pizza's. Maar door een foutje kregen we er 7. Een foutje waar we best blij mee waren. We aten en praten lekker totdat er een aantal zich plotseling niet lekker voelden. Het bleek dat de milkshake werd gemaakt met zure melk en er waren er best wat die een milkshake hadden besteld. Dus renden we naar de wc's. Toen we klaar waren gingen we naar de luchthaven en wachtten we even in de check-in hal. Tanden werden gepoetst en comfortabele kleren werden aangedaan zodat de vlucht terug zo aangenaam mogelijk was. Na het inchecken van de tassen en een snelle security check liepen we met de hele groep naar de gate. Na een halfuurtje begon boarden en weer een uurtje later waren we alweer van de grond met als bestemming Brussels Zaventem airport. Net na take-off werd er een onduidelijke aankondiging over de intercom omgeroepen maar de meesten sliepen al. Ik was nog wakker en een film aan het kijken. Ik schrok toen de stewardessen opeens met insecten spray door de airco spoot. Het bleek dus dat er muggen in het ventilatie systeem zaten. Na een wat ongemakkelijke geur en 10 minuten konden we weer rustig verder vliegen.

Dag 9 : De aankomst

We hadden een nachtvlucht waardoor we om 22:30 's avonds vertrokken en om 6:30 's ochtends aankwamen in Brussel. Toen ontstond het volgende probleem. Een meerderheid van de tassen was niet op de band geweest en toch was de band gestopt met lopen. We moesten even aan de medewerkers vragen waar onze tassen waren toen bleek dat ze op de verkeerde stapel waren gelegd. Na een kwartier verschenen ook die tassen op de band. We maakten nog een laatste groepsfoto en toen was het tijd om in de bus te stappen. Om 11:00 arriveerden we weer op het Dorenweerd College en werden er knuffels uitgedeeld. Toch wel fijn om weer thuis te zijn!

Nawoord :

Na deze reis ben ik toch heel erg blij dat ik mee mocht op dit geweldige avontuur. De groep is echt een groep geworden vanaf het moment dat we aankwamen in Ghana en we hebben samen zoveel leuke dingen beleefd. Ik wil iedereen van de groep en de begeleiders Ivy en Anne en natuurlijk docenten Hanneke en Danny bedanken voor de goede zorgen over ons tijdens de reis. En Fairaway bedankt voor het mogelijk maken van deze reis. Een avontuur om nooit te vergeten!

Ondanks dat we inmiddels een maand weer terug zijn in Nederland zitten de herinneringen nog vers in mijn hoofd en iets zegt me dat ik dit heel mijn leven meeneem. De groep is bezig met het regelen van een reünie en kleine groepjes zijn onderling ook leuke activiteiten binnen Nederland aan het plannen. We hebben veel nieuwe vrienden gemaakt!

Een geslaagde reis die voor herhaling vatbaar is!

